

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



Klacht	:	RKZ 23.02
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	GGZ Zuyderland
Datum binnenkomst klacht	:	24 augustus 2023
Datum hoorzitting	:	4 september 2023
Einde termijn	:	7 september 2023

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klachten van mevrouw X, hierna te noemen klagster, aan wie ten tijde van het indienen van de klachten op grond van een zorgmachtiging zorg werd verleend door GGZ Zuyderland.

De klachten zijn gericht tegen de zorgverantwoordelijke, mevrouw Y (psychiater), en de heer Z (verpleegkundig specialist GGZ), hierna tezamen te noemen verweerders.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 24 augustus 2023 een ingevuld klachtenformulier van klagster ontvangen, gedateerd op diezelfde datum waarin naast twee klachten ook een schorsingsverzoek met betrekking tot een van de klachten en een verzoek om schadevergoeding bij gegrondheid van (een van) de klachten zijn geformuleerd. Verweerders hebben desgevraagd de klachtencommissie laten weten vooralsnog mee te gaan in het schorsingsverzoek.

Verweerders hebben de klachtencommissie op 31 augustus 2023 een verweerschrift doen toekomen. De hoorzitting heeft op 4 september 2023 plaatsgevonden op locatie GGZ Zuyderland te Sittard. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht. Daarbij heeft de patiëntenvertrouwenspersoon de door haar op schrift gestelde toelichting voorgedragen, die zij de klachtencommissie voorafgaand aan de hoorzitting had toegezonden.

1.1 TERMIJN

Het klachtenformulier bevat klachten als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klachten hebben betrekking op een beslissing waarvan het gevolg nog actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst, gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van de klachten schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klacht, te weten uiterlijk op 7 september 2023.

2 KLACHTEN

- 1 Klagster maakt bezwaar tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van depotmedicatie.
- 2 Klagster is het niet eens met de beoordeling dat zij met betrekking tot de inzet van depotmedicatie wilsonbekwaam wordt geacht.

Klagster verzoekt de klachtencommissie om een redelijke schadevergoeding toe te kennen, bij grondverklaring van (een van) haar klachten.

3 FEITEN

- Klagster is sedert 2000 gekend bij Zuyderland GGZ en heeft een voorgeschiedenis van meerdere psychoses, die hebben geleid tot opnames. De laatste psychotische episode dateert van 2019, in verband waarmee een langdurige opname noodzakelijk was en dwangmedicatie werd ingezet. Nadien werd ingezet op ambulante opvolging door het FACT-team. In december 2021 werd de behandeling afgerond na het bereiken van voldoende lange stabiliteit, waarbij het advies werd gegeven om een onderhoudsdosering Risperidon 1 mg te continueren.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



- Sinds juli 2023 is klaagster opnieuw in beeld bij Zuyderland GGZ vanwege een recidief psychotische decompensatie. In verband daarmee is klaagster op 17 juli 2023 vrijwillig opgenomen op de gesloten afdeling unit 2. Gedurende deze opname was er sprake van een psychotisch toestandsbeeld waarbij waanideeën op de voorgrond stonden. Tijdens de opname is er gestart met Risperidon 3 mg, welke medicatie vanwege therapie-ontrouw werd omgezet naar drankvorm om de medicatieadherentie te bevorderen. Hiermee kwamen de waanideeën vrij direct op de achtergrond te liggen en kon klaagster al snel naar de open afdeling worden overgeplaatst. Ziektebesef en ziekte-inzicht ontbraken. Klaagster is op 4 augustus 2023, tegen medisch advies in, vertrokken.
- Bij beschikking van 19 augustus 2023 heeft de burgemeester van de gemeente Sittard-Geleen ten aanzien van klaagster een crisismaatregel genomen.
- De rechtbank Limburg heeft op 23 augustus 2023 op een daartoe strekkend verzoek van de officier van justitie ten aanzien van klaagster een zorgmachtiging voor de duur van 6 maanden, te weten tot en met uiterlijk 23 februari 2024, verleend, onder afwijzing van het gelijktijdig ingediende verzoek machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel.
- Op 23 augustus 2023 heeft de zorgverantwoordelijke een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" opgesteld. Op het formulier is, voor zover thans van belang, het toedienen van medicatie, in casu langwerkende depotmedicatie, te starten op 28 augustus 2023, als te verlenen vorm van verplichte zorg aangekruist. Klaagster wordt als niet wilsbekwaam beoordeeld.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klaagster komt, samengevat, neer op het volgende.

Depotmedicatie

Klaagster is het niet eens met de verplichte toediening van depotmedicatie. Klaagster geeft aan dat depotmedicatie haar hele bioritme verstoort, dat zij als gevolg van de medicatie veel slaapt (van 19.00 tot 9.00 uur) en ook veel aankomt in gewicht. Zo is zij in het verleden van deze medicatie 30 kg aangekomen. Volgens klaagster staat toediening van het depot onder dwang niet in verhouding tot het omschreven nadeel. Dit maakt dat toepassing van dwang buitenproportioneel is. Klaagster heeft geen vertrouwen in het medicatieplan. Hierin staat dat de zorgverantwoordelijke wil starten met het toedienen van 150 mg en dat deze portie na 8 dagen herhaald wordt; een maand later volgt dan een nieuwe dosis. Dit is voor klaagster erg dreigend. Bovendien is het klaagster niet duidelijk waarom verplichte medicatie gestart moet worden. Verweerders geven volgens haar aan dat zij psychotisch is, maar zij specificeren dit niet en geven geen voorbeelden.

Klaagster is van mening dat zij een gezond persoon is en psychisch stabiel. Zij geeft aan dat haar thuissituatie onrustig is, omdat ze van haar man wil scheiden. Zij voelt zich door hem klein gehouden. Klaagster geeft aan dat haar man niet wil dat zij buitenshuis gaat werken, terwijl zijzelf van mening is dat het werken oppakken juist goed voor haar zal zijn. Zij vindt dit echter een privékwestie die niets te maken heeft met een psychose. Ook stelt klaagster goed te zorgen voor haar zoon. Hij doet het goed op school, maar mist zijn moeder enorm. Daar maakt klaagster zich veel zorgen om. Haar zoon lijdt hierdoor psychische schade.

Klaagster weet dat zij in het verleden psychoses heeft gehad. Hierdoor kan zij een psychose bij zichzelf herkennen. Op dit moment is er volgens haar geen sprake van een psychose. Ze geeft aan heel realistisch te kunnen nadenken. Zij vraagt zich dan ook af of er sprake is van dusdanig ernstig nadeel dat er van een (levens) bedreigende situatie kan worden gesproken. Aangezien klaagster ervan uitgaat geen psychische stoornis te hebben, is zij van mening dat de verplichte medicatie geen doel heeft.

Vier jaar geleden heeft klaagster gedurende anderhalf jaar verplichte depotmedicatie gehad. Daarna heeft ze lange tijd op een minimale dosering zeer goed gefunctioneerd. Wat klaagster betreft kan de



minimale dosering vrijwillig gecontinueerd worden. Zij vindt 150 mg een te hoge dosering. Klagster is van mening dat toediening van het depot een ingrijpender middel is dan noodzakelijk voor de afwending van het ernstig nadeel of stabilisatie van haar geestelijke gezondheid. Klagster werkt samen met een bedrijf dat zich gespecialiseerd heeft in detoxen en vitaminen om het lichaam en geest te zuiveren en goed te onderhouden. Zij stelt dat hierdoor ook haar cognitie en haar totale functioneren verbetert. Dit vindt klagster een veel effectievere manier van herstellen dan dat medicatie ooit zal doen. Daarnaast geeft klagster aan dat goed slapen en rennen/sporten een goed alternatief vormen om te voorkomen dat zij een terugval krijgt.

Wilsonbekwaamheid

De beoordeling van de zorgverantwoordelijke dat klagster niet wilsbekwaam is ten aanzien van de toediening van depotmedicatie, is volgens klagster onjuist. Het is klagster geheel onduidelijk hoe er tot deze beoordeling is gekomen. Er zijn voor de beoordeling geen testen afgenomen. Het komt klagster voor dat tot deze beoordeling is gekomen, omdat zij het niet eens is met de medicatie.

4.2 STANDPUNT VERWEEDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Depotmedicatie

Volgens verweerders is klagster op 19 augustus van dit jaar gedwongen opgenomen omwille van een recidief psychotisch toestandsbeeld, waarbij wanideeën op de voorgrond staan. De wanen bestaan erin dat klagster wil scheiden van haar partner om een nieuw leven te starten met een bekende Nederlander die zij verder niet kent. Volgens verweerders blijft ernstig nadeel in de thuiscontext bestaan, gezien het feit dat er daar geen adequate medicamenteuze behandeling is. Klagster persisteert in de wens te willen scheiden, zoekt naar een opslagplaats voor spullen en naar een verblijfplaats. Klagster wil de 10-jarige zoon van haar en haar partner, meenemen. Klagster zou 's nachts wakker blijven en beneden haar spullen bewaken. De partner van klagster ziet zich genooddaakt om de autosleutels achter te houden, nu hij inschat dat klagster niet veilig kan deelnemen aan het verkeer. Hierdoor is thuis ruzie ontstaan en heeft er een handgemeen plaatsgevonden in het bijzijn van hun zoon. Klagster doet verschillende grote uitgaven voor vakantie en cursussen. De partner van klagster is de afgelopen dagen thuisgebleven van zijn werk om toezicht te kunnen houden op klagster en hun zoon. Op de partner van klagster heeft dit grote impact en hij trekt aan de bel vanwege zijn bedreigde draagkracht, sinds het decompenseren van klagster begin juli. Ook toen had klagster wanideeën, waarbij zij van mening was een relatie te hebben met een bekende Nederlander alsook dat er straling buitenshuis aanwezig was waartegen ze de woning, haarzelf en haar zoon moest beschermen.

Gedurende de huidige opname persisteert het psychotische toestandsbeeld zoals boven beschreven, waarbij enige realiteitstoetsing afwezig blijft. Klagster laat geen ziekte-inzicht zien. Tijdens de hoorzitting wordt hieraan toegevoegd dat er sprake is van een terugkerend patroon; het huidige toestandsbeeld is vergelijkbaar met dat van 4 jaar geleden, met gelijkaardige symptomen. Ook toen wilde klagster scheiden, maar na remissie van de psychose bestond deze wens niet langer. Vanuit het psychiatrisch toestandsbeeld weigert klagster een adequate behandeling in de vorm van medicatie, waardoor verweerders zich genooddaakt zien medicatie onder dwang toe te dienen. Verweerders achten het noodzakelijk medicatie in depotvorm toe te dienen om zo de noodzakelijke medicatieadherentie te bewerkstelligen.

Verweerders zijn van mening dat het proportioneel is om medicatie onder dwang toe te dienen vanwege de persisterende psychose waarbij wanen op de voorgrond staan en het ernstige nadeel in de thuiscontext, voortkomend uit dit psychiatrische toestandsbeeld. Er is geen verwachting dat het psychiatrische toestandsbeeld spontaan in remissie zal treden zonder adequate medicamenteuze behandeling. Tijdens de hoorzitting wordt hieraan toegevoegd dat klagsters toestandsbeeld zonder medicatie niet te corrigeren is. Verweerders achten het tevens proportioneel om intramusculaire medicatie toe te dienen, nu klagster gekend is met het niet-betrouwbaar innemen van orale medicatie, waardoor er geen adequate behandeling kan plaatsvinden.



Voor wat betreft de subsidiariteit brengen verweerders naar voren dat zij meerdere pogingen hebben ondernomen om op vrijwillige basis tot een behandelovereenkomst met klagster te komen. Door gebrek aan ziektebesef en -inzicht is echter gebleken dat behandeling op vrijwillige basis niet voldoende is geweest om het psychiatrisch toestandsbeeld in remissie te brengen. Klagster is gekend met het smokkelen van orale medicatie, terwijl zij wel uitsprak de medicatie vrijwillig in te willen nemen.

Met betrekking tot de doelmatigheid merken verweerders op dat er bij klagster sprake is van een psychotisch toestandsbeeld. Het toedienen van anti-psychotische medicatie zorgt voor een remissie van dit psychiatrische toestandsbeeld. Medicamenteuze behandeling is in het verleden al effectief gebleken. Het niet behandelen van het psychotisch toestandsbeeld zal het risico op ernstig nadeel doen toenemen.

Het doel van het toedienen van medicatie in depotvorm is enerzijds om het psychotisch toestandsbeeld in remissie te brengen en het ernstig nadeel hieruit voortkomend te beperken. Anderzijds wordt met het toedienen van medicatie in depotvorm de medicatieadherentie, die tot op heden afwezig is, bevorderd.

Verweerders voegen toe dat de beslissing rondom het verplicht toedienen van medicatie te allen tijde multidisciplinair wordt overlegd en een besluit door het gehele team wordt gedragen. Dit, omdat verweerders zich realiseren dat iemand onder dwangmedicatie toedienen als zeer ingrijpend wordt gezien en er geen afweging over het hoofd mag worden gezien.

Wilsonbekwaamheid

Verweerders onderschrijven de beoordeling, dat klagster niet wilsbekwaam is ter zake van de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de toediening van depotmedicatie. Voor de motivering van deze beoordeling verwijzen zij naar de motivering van de beslissing tot toediening van medicatie op het informatieformulier van 23 augustus 2023, waarbij wordt vermeld dat ziekte-inzicht en ziektebesef bij klagster volledig afwezig zijn.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klachten kennis te nemen en klagster is ontvankelijk in haar klacht.

Klagster heeft van haar wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van de zorgverantwoordelijke inzake de verplichte toediening van depotmedicatie en over de wilsonbekwaamheidsverklaring. Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klachten en dient zij de beslissing van de zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Aan het verweerschrift is als bijlage het volgende formulier toegevoegd:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 23 augustus 2023.

Op het formulier is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan, de gronden die in dezen van toepassing zijn, met bijbehorende motivering.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



Wilsbekwaamheid

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens haar genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

Op het formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" van 23 augustus 2023 is aangekruist dat klaagster niet wilsbekwaam wordt geacht ten aanzien van het desbetreffende besluit. Op het formulier wordt vermeld dat van deze beoordeling een aantekening is gemaakt in klaagsters dossier. Daarmee wordt, naar het oordeel van de klachtencommissie, voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Medicatie

Ten aanzien van de door klaagster aangevochten beslissing van de zorgverantwoordelijke tot toepassing van de eerdergenoemde vorm van verplichte zorg overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klaagster stelt dat geen sprake is van ernstig nadeel in de zin van de Wvggz. Naar haar mening is medicatie niet noodzakelijk en is er geen causaal verband tussen psychisch ziek zijn en daaruit voortvloeiend mogelijk ernstig nadeel. Klaagster geeft aan meer gebaat te zijn bij andere vormen van hulp, zoals goed slapen, sporten en gezonde voeding en vitaminen.

De klachtencommissie beoordeelt deze enkele stelling van klaagster tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, als niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in de medische verklaringen, het zorgplan, het informatieformulier en het verweerschrift, alsmede gelet op de toelichting van verweerders tijdens de hoorzitting, is naar het oordeel van de klachtencommissie genoegzaam gebleken dat bij klaagster wel degelijk sprake is van een geestelijke stoornis. Deze stoornis, die gepaard gaat met waanideeën, leidt tot ernstig nadeel niet alleen voor klaagster zelf, maar ook voor haar partner en zeer zeker voor hun minderjarige zoon. Verweerders hebben aannemelijk gemaakt dat er een aanzienlijk risico bestaat dat dit ernstig nadeel blijft voortbestaan en mogelijk in ernst en omvang toeneemt, indien er geen medicatie ingezet wordt om het onderliggend psychiatrisch toestandbeeld bij klaagster te behandelen. Daarmee is, naar het oordeel van de klachtencommissie, komen vast te staan dat het ernstig nadeel een rechtstreeks gevolg is van klaagsters geestesstoornis.

Voorts dient de inzet van medicatie te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het voornaamste doel van de inzet van medicatie is het behandelen van het toestandbeeld van klaagster, zodat het ernstig nadeel voor klaagster, maar zeker ook voor haar zoon en partner, afgewend kan worden.

Vooropgesteld wordt dat antipsychotische medicatie een wetenschappelijk bewezen effect heeft op psychotische symptomen en derhalve de psychotische stoornis met bijbehorende symptomen bij klaagster kan doen afnemen.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zowel in het verweerschrift als tijdens de hoorzitting bij hun mondelinge toelichting, voldoende aannemelijk gemaakt dat zonder het gebruik van antipsychotische medicatie geen behandeling van het psychisch toestandbeeld van klaagster mogelijk is en dat het ernstig nadeel dan blijft voortbestaan, waardoor een opname van langere duur noodzakelijk zal zijn. Op grond van deze overwegingen is de klachtencommissie met verweerders van oordeel dat de inzet van verplichte zorg in de vorm van antipsychotische (depot)medicatie effectief is. Dit geldt te meer, nu het gebruik van antipsychotica bij eerdere episodes de psychotische stoornis met bijbehorende symptomen deden verbleken.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



De klachtencommissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de verplichte zorg in de vorm van het toedienen van depot medicatie aan de eis van effectiviteit beantwoordt.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

Zoals hiervoor weergegeven is in casu sprake van een zodanig psychiatrisch toestandsbeeld en het daarmee gepaard gaand ernstig nadeel, dat ingrijpen door middel van verplichte antipsychotische medicatie geboden is. De klachtencommissie acht het op basis van hetgeen naar voren is gebracht aannemelijk dat, indien medicatie niet wordt ingezet, het psychiatrisch toestandsbeeld zal verslechteren en de kans op herstel op de verschillende domeinen steeds minder mogelijk zal worden. Daarnaast heeft dit niet alleen impact op klaagster, maar ook op haar partner en met name hun 10-jarige zoon. Aangenomen moet worden dat het huidige toestandsbeeld van klaagster van nadelige invloed is op diens ontwikkeling. Daar komt bij dat bij uitblijven van medicatie klaagsters psychiatrische toestandsbeeld zal blijven voortbestaan, zodat er, naar het oordeel van de klachtencommissie, rekening mee moet worden gehouden dat haar opname in de kliniek onevenredig lang zal gaan duren.

Op grond van het hieraan voorafgaande concludeert de commissie dat de verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie voldoet aan de eis van proportionaliteit.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het toepassen van verplichte zorg in de vorm van medicatie dient, indien en voor zover mogelijk, het voor de klaagster minst ingrijpende middel te worden toegepast.

Verweerders hebben getracht met klaagster op vrijwillige basis afspraken te maken over het gebruik van medicatie. Klaagster heeft weliswaar aangegeven orale medicatie te zullen accepteren, maar smokkelde vervolgens met het innemen van deze medicatie, waardoor het psychiatrisch toestandsbeeld bleef voortbestaan en in het geheel niet in remissie ging. Nu uit het verleden bekend is dat het gebruik van antipsychotica tot een verbetering van klaagsters geestelijke gezondheid leidt, terwijl bij het onthouden van deze medicatie haar toestandsbeeld verslechtert, is de klachtencommissie met verweerders van oordeel dat er in de gegeven omstandigheden voor klaagster geen alternatief is voor het toedienen van depotmedicatie, om het ernstig nadeel voor klaagster en haar partner en zoon af te wenden.

De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee voldaan is aan het subsidiariteitsvereiste.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

Gelet op de soms ernstige bijwerkingen van medicatie is het van belang dat de mogelijk blijvende schade als gevolg van het (langdurig) gebruik van psychofarmaca wordt meegewogen. Terughoudendheid bij het voorschrijven van medicatie is geboden, aangezien de medicatie niet bij alle patiënten effectief blijkt, maar wel gepaard kan gaan met ernstige en langdurige bijwerkingen. Ook hierbij geldt dat het bij de keuze van verplichte zorg van groot belang is om rekening te houden met de ervaringen van betrokkene zelf met het gebruik van verschillende medicijnen en diens afwegingen over nut en nadeel van verschillende vormen van medicatie serieus te nemen.

Klaagster wijst (depot)medicatie van de hand vanwege de bijwerkingen die zij bij het gebruik ervan ervaart. Zo klaagt zij over te veel slapen en gewichtstoename. Desgevraagd hebben verweerders erkend dat gewichtstoename bij het gebruik van antipsychotica als bijwerking bekend is. In verband daarmee hebben zij naar voren gebracht dat zij voornemens zijn klaagster paliperidon als antipsychoticum toe te dienen, omdat deze medicatie minder bijwerkingen geeft dan andere. De klachtencommissie is van oordeel dat verweerders er daarmee blijk van hebben gegeven oog te hebben voor de door klaagster genoemde bijwerkingen en deze serieus te nemen.

De klachtencommissie is van oordeel dat aldus genoegzaam aan het veiligheidsvereiste is voldaan.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



Wilsbekwaamheid

Klaagster neemt het standpunt in dat zij ten onrechte als wilsonbekwaam is beoordeeld met betrekking tot het toedienen van depotmedicatie en dat hiervoor onvoldoende onderzoek is gedaan.

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 sub a legt de zorgverantwoordelijke, voor zover thans van belang, bij zijn beslissing tot toepassing van verplichte zorg schriftelijk vast in het dossier, met vermelding van datum en tijdstip, of betrokkene tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is. Dat deze vastlegging in casu achterwege is gebleven is gesteld noch gebleken.

Los van de vraag of de zorgverantwoordelijke ook gehouden is de beoordeling van de wilsbekwaamheid (uitgebreid) te motiveren, is de klachtencommissie van oordeel dat de beoordeling van klaagsters wilsonbekwaamheid te dezen genoegzaam is gemotiveerd. Verweerders hebben in verband daarmee immers naar voren gebracht dat op het informatieformulier van 23 augustus 2023 is vermeld dat bij klaagster ziekte-inzicht en ziektebesef volledig afwezig zijn en dat met deze vaststelling de wilsonbekwaamheid van klaagster is gemotiveerd, hetgeen klaagster niet heeft weersproken.

De klachtencommissie komt, alles overziende, op grond van hetgeen hierboven is overwogen tot het oordeel dat ter zake van de toepassing van verplichte zorg aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Dit heeft tot gevolg dat alle klachten ongegrond moeten worden verklaard.

6 SCHADEVERGOEDING

Klaagster heeft op 24 augustus 2023 de klachtencommissie verzocht om, bij gegrondverklaring van haar klacht, toekenning van een redelijke schadevergoeding.

De klachtencommissie is van oordeel dat de omstandigheid dat de klacht ongegrond zal worden verklaard, impliceert dat er van toekenning van schadevergoeding, zoals verzocht, geen sprake kan zijn. Het desbetreffende verzoek zal dan ook worden afgewezen.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart alle klachten **ongegrond**;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

8 BEROEP

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (artikel 10:7 lid 1 Wvggz). De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).